

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobkyně: A. L., narozená dne X,
bytem X,
zastoupená advokátkou JUDr. Kateřinou Královcovou,
sídlem Jiráskova 4, 337 01 Rokycany,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem Křížová 1292/25, 225 08 Praha 5,

v řízení o žalobě ze dne 9. 11. 2022 proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 9. 2022, č. j. X,
takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 16. 9. 2022, č. j. X a jemu předcházející rozhodnutí žalované ze dne 28. 6. 2022, č. j. X se zrušují a věc se vrací k dalšímu řízení žalované.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 2 600,- Kč k rukám právní zástupkyně, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 28. 6. 2022, č. j. X žalovaná snížila žalobkyni výši invalidního důchodu na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně. Na základě posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Rokycany totiž dospěla k závěru, že míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně činí 55 %. Podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, se jedná o invaliditu druhého stupně, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %.

2. Žalobkyně proti tomuto závěru brojila námitkami, podle nichž její zdravotní stav odpovídá invaliditě třetího stupně. Námitky žalobkyně žalovaná zamítla. V řízení o nich nechala žalovaná vypracovat posudek svým lékařem, z něhož vyplynulo, že hlavní příčinou nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně spadá pod kapitolu II (Onkologie), oddíl A (Zhoubné novotvary), položku 1c (Novotvary; středně těžké postižení) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje hodnotu v rozmezí 35-45 %. Lékař žalované zvolil na základě doložených lékařských zpráv a charakteru zdravotního postižení s ohledem na celkovou zdravotní problematiku (lymfedém, reaktivní depresivní syndrom, plánovaná oboustranná preventivní mastektomie, TLH/LAHV + BSO) horní hranici daného rozmezí, tj. 45 %. Vzhledem k vlivu zdravotního stavu na schopnost využívat kvalifikaci, dosažené schopnosti či pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace zvýšil tuto hodnotu o dalších 10 procentních bodů. Celkově tak pokles pracovní schopnosti žalobkyně činí 55 %.
3. Proti rozhodnutí žalované žalobkyně brojila žalobou, v níž namítla následující: při hodnocení jejího zdravotního stavu, a z něho vycházejícího hodnocení míry poklesu pracovní schopnosti, nebylo dostatečně přihlédnuto k dlouhodobým psychickým potížím a psychiatrické léčbě žalobkyně. Z předložené zdravotnické dokumentace je zřejmé, že žalobkyně je dlouhodobě (od října 2020) psychiatricky léčena pro těžkou depresivní poruchu. Trvající těžká depresivní porucha byla prokázána dne 1. 7. 2022, přičemž lékařskou zprávou z tohoto vyšetření měl lékař žalované v rámci řízení o námitkách k dispozici. Přesto z těchto skutečností posuzující lékař nevyvodil žádné závěry ve vztahu k míře pracovní schopnosti žalobkyně. Žalobkyně se domnívá, že výsledek tohoto vyšetření nebyl v hodnocení zdravotního stavu žalobkyně posuzující lékařkou vůbec zohledněn. Lékařská zpráva ze dne 14. 12. 2020 rovněž prokazuje dlouhodobé psychické problémy žalobkyně. Psychické onemocnění má aktuálně zásadní vliv na pokles pracovní schopnosti žalobkyně. Žalobkyně dále aktuálně trpí řadou dalších závažných onemocnění. V rámci onkologické léčby stále pokračuje v adjuvantní léčbě neratinibem (Nerlynx) a tamoxifenem. Léčba neratinibem (zejména s ní spojené vedlejší účinky - průjemy, vyrážky, únava) nebyla v námitkovém řízení vzata do úvahy. V důsledku onkologického onemocnění a při zjištění genetické zátěže je plánována ještě preventivní operace prsů a gynekologická operace, jakož i komplexní lázeňská léčba. U žalobkyně byl diagnostikován i sekundární lymfedém levé horní končetiny. Dále je žalobkyně léčena pro hypofunkci štítné žlázy, přičemž substituce dosud není optimalizována (z důvodu kofarmakoterapie). Žalobkyně trpí i atopickým ekzémem, jenž byl popsán v lékařské zprávě ze dne 14. 9. 2022. Nejzávažnějším zdravotním postižením, které je podle žalobkyně aktuálně rozhodující příčinou poklesu její pracovní schopnosti, je diagnostikovaná těžká depresivní porucha s poklesem pracovní schopnosti o 60 % (ve smyslu kapitoly V přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity). Další zjištěná onemocnění, jejich větší počet, jakož i jejich vliv na nemožnost využít dosavadní kvalifikaci, odůvodňují navýšení procentní výměry poklesu pracovní schopnosti o dalších 10 %. Žalobkyně proto navrhuje, aby zdravotní stav žalobkyně byl posouzen znovu, a to Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí. Podle názoru žalobkyně lze při zohlednění výše uvedených skutečností dospět k závěru, že vzhledem k rozsahu zdravotního postižení žalobkyně poklesla její pracovní schopnost minimálně o 70 %. Žalobkyně není schopna výdělečné činnosti ani za zcela

mimořádných podmínek. Žalobkyně tak má nárok na přiznání invalidního důchodu třetího stupně.

4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že lékařem žalované vypracovaný posudek splňuje požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti, který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, kdy tento lékař jednoznačně vymezil rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně. Dále žalovaná navrhla důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí.

Posouzení věci

5. Napadený výrok rozhodnutí žalované krajský soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“) v mezích výše shrnutých žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
6. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobkyně na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)].
7. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).
8. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobkyně – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).
9. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby posudková komise, konkrétně odbor posudkové služby v Plzni, vypracovala posudek o zdravotním stavu žalobkyně.
10. Posudková komise dospěla k závěru, že pracovní schopnosti žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí poklesly nejméně o 70 %, a proto se v jejím případě jedná o

invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění. Posudková komise u žalobkyně shledala postižení, jak ho vymezuje kapitola II, oddíl A, položka 1e vyhlášky o posuzování invalidity. Míru poklesu pracovní schopnosti u žalobkyně posudková komise stanovila v celkové hodnotě 70 %. Jedná se o zvlášť těžké postižení, maligní nádory lokalizované (stadia I, II, III) během onkologické léčby a zpravidla do šesti měsíců po jejím ukončení, pokud trvá kompletní remise. Za datum vzniku příslušného stupně invalidity posudková komise určila den 9. 3. 2021, tzn. den onkologického vyšetření MUDr. H. K. Platnost posudkovou komisí stanovena do dne 28. 2. 2025. Stále probíhá onkologická terapie žalobkyně, která má řadu nežádoucích účinků. Žalobkyni čeká ještě plastická a gynekologické operace.

11. Posudek splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity. Obsahově se posudek úplně vypořádal s námitkami žalobkyně a s lékařskými zprávami předloženými v řízení před soudem. V řízení před soudem byli účastníci seznámeni se složením posudkové komise a s obsahem posudku, přičemž proti nim nic nenamítli. Soud proto posudek vyhodnotil jako úplný a přesvědčivý.
12. Protože posudek splňuje požadavky setrvale kladené na tento typ důkazu, řádně prokazuje skutkový stav k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované. Jasně z něj plyne, že pokles pracovní schopnosti žalobkyně odpovídá nejméně 70 %, což podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění odpovídá invaliditě třetího stupně, která byla dána jak ke dni napadeného rozhodnutí žalované o námitkách, tak i ke dni jemu předcházejícímu rozhodnutí snižujícímu žalobkyni výši invalidního důchodu.
13. Jelikož žalovaná vycházela z toho, že žalobkyně je invalidní ve druhém stupni, byla obě její rozhodnutí založena na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Soud proto obě její rozhodnutí zrušil pro vady podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a věc jí vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1, 3 a 4 s. ř. s.).
14. Žalovaná bude v dalším řízení vycházet ze skutkového stavu zjištěného na základě provedení dokazování v soudním řízení, tedy **že invalidita třetího stupně žalobkyně vznikla ke dni 9. 3. 2021 a od té doby trvá** (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
15. Procesně úspěšná žalobkyně má vůči neúspěšné žalované právo na náhradu řízení (§ 60 odst. 1 věty první s. ř. s.). Žalovaná je proto povinna do jednoho měsíce ode dne právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení v celkové výši 2 600 Kč za dva úkony právní služby po 1 000 Kč spočívající v převzetí a přípravě zastoupení a sepisu žaloby [§ 11 odst. 1 písm. a) a písm. d) ve spoj. s § 7, § 9 odst. 2 a § 11 odst. 3 advokátního tarifu] a dva režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Celková výše se tedy rovná částce **2 600 Kč**.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a,

§ 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 15. března 2023

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje M . K.